

عنوان مقاله:

معرفت شناسی زبانی در ماندگاری نزد سوسور یلمزلف: یک بررسی تطبیقی

محل انتشار:

دوفصلنامه علم زبان، دوره 3، شماره 5 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

محمدامین شاکری - دانشجوی کارشناسی ارشد زبان شناسی همگانی دانشگاه علامه طباطبایی، تهران، ایران

ازاده میرزایی - دانشیار زبان شناسی دانشگاه علامه طباطبایی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

ایده پردازی پردازی های اساسا بدیع سوسور در باب زبان و مسیله نشانه که با انتشار کتاب گردآوری شده دوره زبان شناسی عمومی به ساحت علوم انسانی معرفی شد، نوید چرخشی پایی در معرفت شناسی و ایجاد یک علم عمومی نوین جبرگون و رابطه بنیاد را می داد. این ایده ها را خیل عظیمی از زبان شناسان و دیگر دانشمندان علوم انسانی پی گرفتند که به طور کلی از ایشان با عنوان ((ساختارگرا)) و (بعضا ((پسا ساختارگرا)) یاد می شود. در این میان، لویی یلمزلف از جایگاه بسیار ویژه ای برخوردار است برخی دانشمندان وی را خلف راستین سوسور می دانند. پیوندگاه راستین نظرگاه سوسور و یلمزلف پیرامون معرفت شناسی علم زبان (و متعاقبا معرفت شناسی عمومی) حول مفهوم ((درون ماندگاری)) قابل بازیابی است. در پژوهش حاضر، ما ابتدا مولفه های بنیادی معرفت شناسی زبانی سوسور را با تمرکز ویژه بر دست نوشته ها و دوره های درسی ارایه شده و این و با توجه به پژوهش های جدید سوسور شناختی استخراج کرده ایم و آن گاه جرح و تعدیل های اساسی مربوط به هر یک را در نظرگاه گلوسم شناسی یلمزلف ردیابی نموده ایم. سپس اهمیت تغییرات معرفت شناسی اعمال شده از سوی یلمزلف را بررسی کرده ایم در پایان، به پیامدهای مثبت نظرگاه معرفت شناختی گلوسم شناسی برای نیل به ((علم جبر زبانی درون ماندگار)) صحه گذاشته ایم و توجه دوباره به اندیشه های یلمزلف این مهره ای کلیدی و مقبول مانده نظریه پردازی زبان را پیشنهاد داده ایم.

کلمات کلیدی:

سوسور، یلمزلف، معرفت شناسی، گلوسم شناسی، درون ماندگاری، ساختارگرایی، نظریه پردازی زبان، زبان شناسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/722048>

